

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 17609/16
Дана 20.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника др Весне Билбија, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ГРАД НОВИ САД, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Сектора за имовинско-правне послове број 46-00-01556/2016-13 од 03.11.2016. године, уз учешће заинтересованих лица: А.А. из ..., ..., Б.Б. из ..., ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Новом Саду, у правној ствари враћања имовине, након одржане усмене јавне расправе дан 19.10.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној 20.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Град Нови Сад, да заинтересованом лицу Републици Србији, на име трошкова управног спора исплати износ од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Нови Сад, бр. 46-010466/2012 од 26.08.2016. године.

Делимичним решењем Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне

јединице Нови Сад, бр. 46-010466/2012 од 26.08.2016. године, тачком 1. диспозитива, одлучено је: усваја се захтев, враћа се имовина и утврђује право својине законским наследницима бившег власника пок. В.В. из ... и то: А.А. ЈМБГ: ... из ..., ул. ..., са обимом удела од 1/2 идеалног дела и Б.Б. ЈМБГ: ... из ..., ул. ..., са обимом удела од 1/2 идеалног дела, на национализованој непокреној имовини и то: -на пословном простору са улазом из ул. ..., који се налази у приземљу објекта бр. 1, уписаног као стамбено-пословна зграда спратности Пр+Сп, изграђеног на кат. парцели број ..., уписаној у Листу непокретности бр. ... К.О. ..., а који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижно власништво Града Новог Сада; - на пословном простору, који се налази у левом делу зграде гледано са ул. ... и са улазом из те улице у приземљу објекта бр. 1, уписаног као стамбено-пословна зграда, изграђеног на на кат. парцели број ..., која је уписана у Листу непокретности бр. ... К.О. ..., а који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижно власништво Града Новог Сада; -на стану, првом десно од заједничког степеништа, а који се налази на првом спрату објекта бр. ..., уписаног као стамбено-пословна зграда спратности Пр+Сп, изграђеног на кат. парцели број ..., уписаној у Листу непокретности бр. ... К.О. ..., а који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижно власништво Града Новог Сада; - на стану, другом десно од заједничког степеништа, а који се налази на првом спрату објекта бр. ..., уписаног као стамбено-пословна зграда спратности Пр+Сп, изграђеног на кат. парцели број ..., уписаној у Листу непокретности бр. ... К.О. ..., а који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижно власништво Града Новог Сада; - на градском грађевинском земљишту, парцели број ..., уписаној у Листу непокретности бр. ... К.О. ..., у уделу који је у сразмери са површином враћених посебних делова, непокретностима у односу на укупну површину објекта, који се налази на тој парцели, а која имовина је национализована бившем власнику В.В. из ..., Решењем Народног Одбора општине Нови Сад, Комисије за национализацију бр. .../59 од 03.07.1959. године. Тачком 2. диспозитива, одређено је да се непокретности наведене у тачки 1 алинеји 1., 2., 3. и 4. диспозитива решења враћају у државину законским наследницима бившег власника ближе наведеним у тачки 1. диспозитива и то: непокретност из тачке 1. алинеје 1. диспозитива по истеку Анекса I Уговора о закупу пословног простора бр. 03-.../11-... од 07.05.2015. године, непокретност из тачке 1. алинеје 2. диспозитива овог решења по истеку Уговора о закупу пословног простора бр. 03-.../14-209 од 22.07.2014. године, затим непокретност ближе описана у тачки 2. алинеји 3. диспозитива решења по истеку Уговора о закупу пословног простора бр. 03-.../14-... од 18.06.2014. године и непокретност ближе описана у тачки 1. алинеји 4. диспозитива решења по истеку Уговора о закупу пословног простора бр. 03-14/14-... од 05.06.2014. године, осим ако се странке другачије не споразумеју, с тим да од дана стицања својине до ступања у posed, законски наследници бившег власника у својству закупадавца ступају у правни однос са закупцима по уговору закљученим са претходним власником, односно корисником. Тачком 3. диспозитива, одређено је да ће на основу овог решења, а по његовој правноснажности и Налаза и мишљења судског вештака Г.Г., дипломираног грађевинског инжењера, надлежни орган за упис права на непокретностима извршити упис посебних физичких делова, а потом и упис права својине на посебним физичким деловима и то на пословним просторијама из тачке 1. алинеје 1. и 2. диспозитива, као и на становима из тачке 1. алинеје 3. и 4. диспозитива овог решења, као и градском грађевинском земљишту из тачке 1. алинеје 5. диспозитива, а у корист подносилаца захтева ближе наведених у тачки 1 диспозитива. Тачком 4. диспозитива, одређено је да

ће на основу ове одлуке, а по правноснажности исте, надлежни органи извршити брисање свих хипотекарних терета на непокреностима наведеним у тачки 1. диспозитива овог делимичног решења. Тачком 5. диспозитива, утврђено је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења. Тачком 6. диспозитива, одређено је да ће се о преосталом делу захтева за враћање и обештећење, одлучити накнадно посебним решењем, када се за то стекну законом предвиђени услови.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 07.12.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, из свих законом предвиђених разлога. Наводи да су погрешно утврђене чињенице битне за одлучивање у овој управној ствари, јер тужени не пружа материјалне доказе и не образлаже који је то акт на основу ког је орган закључио да предметна непокретност не представља културно добро од изузетног значаја и да не постоје сметње за враћање имовине на основу члана 18. тачке 8. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Указује да у Листу непокретности број ... постоји забележба да се објекти на парцели ... К.О. ... налазе у саставу просторно културне целине. Сматра да је у поступку требало поуздано утврдити да ли се ради о објекту који има статус непокретног културног добра од изузетног значаја или не, јер је то разлог за примену изузетка враћања у натуралном облику имовине. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове спора, за састав тужбе 16.500,00 динара. На усменој јавној расправи, законски заступник тужиоца је остао у свему код поднете тужбе и поред трошкова управног спора опредељене тужбом захтевао и трошкове приступа на расправу у износу од 16.500,00 динара.

Тужени орган је у писменом одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предлажио да се тужба одбије као неоснована. На усмену јавну расправу, иако је уредно позван, није приступио, изостанак није оправдао, нити је тражио одлагање расправе.

Заинтересована лица, А.А. и Б.Б., обоје из ..., су у писменом одговору на тужбу навели да, према Регистру непокретних културних добара од изузетног значаја Републичког завода за заштиту споменика културе Београд, предметна некретнина не представља културно добро од изузетног значаја, те да су наведеним регистром на подручју Града Новог Сада обухваћене непокретности од изузетног значаја и то: ... и На усменој јавној расправи заинтересована лица су остала у свему код датог одговора на тужбу и предложила да суд тужбу одбије.

Законски заступник заинтересованог лица Републике Србије, Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Новом Саду, дало је писмени одговор на тужбу са предлогом да суд тужбу одбаци као недозвољену или неуредну, односно одбије као неблагоприятну или неосновану, а тужиоца обавезе на снашање трошкова управног спора у износу од 30.000,00 на име састава одговора на тужбу, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. На одржану усмену јавну расправу није приступио, изостанак није оправдао, нити је тражио одлагање расправе.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе законског заступника тужиоца и заинтересованих лица на усменој јавној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да су Д.Д., А.А. и В.В. сви из ..., поднели првостепеном органу два одвојена захтева за враћање одузете имовине, односно обештећење одузете бившем власнику, В.В. из Предмет захтева за враћање одузете имовине је пољопривредно земљиште у ... и кућа са двориштем у ..., постојећа на кат. парц. по старом премеру бр. Утврђено је да је првостепени орган, будући да се оба захтева заснивају на истом чињеничном и правном основу, донео закључак о спајању дана 26.02.2015. године, тако да је поступак даље вођен под бројем 46-010466/2012, а да је закључком од 28.07.2015. године обустављен поступак у делу који се односи на захтев Д.Д., јер је она на расправи одржаној 28.07.2015. године одустала од поднетог захтева. Увидом у Решење Народног одбора Општине Нови Сад, Комисије за национализацију бр. .../59 од 03.07.1959. године, правноснажно Решење Народног Одбора Општине Нови Сад, Комисије за национализацију бр. .../59 од 13.11.1959. године и Решење Народног Одбора Општине Нови Сад, Одељење за финансије број .../59-R 614 од 01.04.1963. године, утврђено је да је од бившег власника В.В. национализована зграда у ... у улици ... постојећа на кат. парцели бр. ... уписана у ЗКУЛ бр. ... К.О. ..., која се састоји од једног једнособног стана, два четворособна стана и два пословна простора, те да је од национализације изузет један четворособан стан на првом спрату са улице ..., те да је у друштвеној својини остала сама зграда, један једноособан стан, један четворособан стан и две пословне просторије. Увидом у Извод из земљишне књиге бр. ... К.О. ..., утврђено је да су кућа и двориште постојећи на кат.парцели бр. ... уписани на име В.В. из Увидом у Уверење о идентификацији парцела Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад, бр. 952-2/2013-502 од 13.08.2013. године, утврђено је да кат. парцела по старом премеру бр. ... К.О. ..., данас одговара кат. парцели по новом премеру бр. ... уписаној у Л.Н. бр. ... К.О. Увидом у Препис листа непокретности бр. ... К.О. ..., утврђено је да у А-листу у коме су уписани подаци о земљишту је уписана кат.парцела бр. ... у укупној површини од 4а 25м², као градско грађевинско земљиште. У В-листу – 1 део у коме су уписани подаци о зградама и другим грађевинским објектима и носиоцима права на њима на кат.парцели бр. ... између осталог постоји уписана стамбено-пословна зграда бр. 1 у државној својини. У В листу – 2 део у коме су уписани подаци о стану и пословној просторји као посебним деловима зграде или других грађевинских објеката и носиоцима права на њима, постоји уписан један четворособан стан на првом спрату број улаза ... у згради бр. у приватној својини, корисника Р.О. "Б.Б." СА -А Увидом у налаз и мишљење судског вештака Г.Г., дипломираног грађевинског инжењера које је првостепени орган запримио дана 18.09.2015. године, допуни налаза и мишљења вештака од 21.12.2015. године и од 02.02.2016. године, и исказа на усменим расправама одржаним дана 05.11.2015. године и дана 22.02.2016. године, утврђено је да се предметни објекат (стара адреса ул. ... бр.) у време национализације састојао од једног једнособног стана, два четворособна стана и две пословне просторије, као и да је имао и подрумске просторије које се у катастарској документацији и осталим документима не наводе, а да је та етажа изведена још приликом изградње објекта.

Увиђајем на лицу места вештак је утврдио да се на кат.парцели бр. ... налази један објекат спратности подрум, приземље, спрат и поткровље, те да постоје и још три приземна објекта. У подрумском делу зграде се налазе оставе које имају везе са пословним просторијама које се налазе у приземљу објекта и то са пословним простором предметне зграде гледано са ул. ..., а који је у закупу ТП "Е.Е." и пословним простором у левом углу предметне зграде гледано са ул. ... који је у закупу пекаре "Ж.Ж.", истима је промењена намена, тј. не користе се више као заједнички делови зграде. У приземљу објекта постоје три пословне просторије, а на првом спрату се налазе три независна канделаријска простора и санитарни чвор. У препису листа непокретности бр. ... на предметној кат. парцели постоји уписана једна стамбено-пословна зграда и три помоћне зграде, док је од посебних делова уписан само један четворособан стан на првом спрату стамбено-пословне зграде. Утврђено је да су адаптације вршене на пословним просторима у приземљу објекта. Национализована непокретност сада се састоји од следећих посебних делова: једног пословног простора гледано са ул. ..., а који је у закупу ТП "Е.Е." површине око 184 м²; пословног простора у десном углу предметне зграде гледано са ул. ..., који је сада у закупу фирме "И.И." оквирне површине од 128м² (који је настао од заједничког пролаза ка степеништу и подруму предметне зграде) и пословног простора у левом углу предметне зграде гледно са ул. ..., који је у закупу пекаре "Ж.Ж." оквирне површине око 76м², сви у приземљу предметне зграде. Утврђено је да се на првом спрату налази пословни простор, лево од заједничког степеништа, који заправо представља четворособан стан који је изузет од национализације, затим пословни простор који се налази први десно од заједничког степеништа који се издаје "Ј.Ј." оквирне површине 13м² и пословни простор, други десно од степеништа а који је издат у закуп "К.К." оквирне површине од 106м². Утврђено је да су након национализације изведена три нова објекта и то један који представља складиште и вц, објекат који се налази у приземљу предметне зграде гледно са улице ... у површини од 29м², затим објекат који представља складиште у левом делу предметне зграде, гледно са ул. ..., а који се издаје у закуп пекари "Ж.Ж." у површини од 9м² и објекат који представља топлотну подстану у површини од 9м², који је самосталан, те да је у свему осталом предметна зграда остала иста. Ситније разлике постоје и огледају се у виду уклањања преградних зидова у пословним просторијама у приземљу. Утврђено је да је дошло до промена намене стамбених простора у пословне просторије, јер се сада више ниједна посебна јединица не налази у употреби као стан. Пословни простор који се налази у левом делу зграде гледано са ул. ..., а који је у закупу "И.И." ДОО (...) а који се у неким уговорима води као и на "... " представља затворени прилаз подруму и сам подрум, тј. промењена му је намена, те се сада користи као пословни простор, који као такав ЈП "Пословни простор" Нови Сад и издаје у закуп. Утврђено је да је наведени простор у свом уличном делу мењачница, док подрумски део представља магацински простор истог. Четворособан стан који је изузет од национализације налази се на првом спрату лево од степеништа у површини око 124м², њега је бивши власник продао тако да исти није предмет захтева. На првом спрату предметне зграде постоји тераса до које води заједничко степениште, а са које постоји приступ свим пословним просторијама на првом спрату – становима у време национализације. По налазу вештака, разлике у површини исказане у налазу и приложеним уговорима о закупу су техничке природе, тј. последица су различитог тумачења стандарда за обрачун површина. Увидом у приложене изводе из матичне књига рођених и матичне књиге умрлих, те решења Основног суда у Новом Саду бр. О.

.../2015 од 18.06.2015. године, утврђено да је бивша власница предметне имовине, В.В. имала ћерку Л.Л. која је 2007. године преминула без потомства, те да је од законских наследника именована оставила само наследнике трећег наследног реда, овде подносице захтева, А.А. и Б.Б.. Код овако утврђених чињеница, имајући у виду да су подносиоци захтева доказали да су законски наследници трећег наследног реда бившег власника, те да су држављани Републике Србије, првостепени орган је нашао да су испуњени сви законом прописани услови за враћање одузете имовине прописани Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, бр. 72/1011... 88/2015), па је одлучио као у диспозитиву делимичног решења од 26.08.2016. године, с тим да да ће се о преосталом делу захтева за враћање и обештећење, одлучити накнадно посебним решењем, када се за то стекну законом предвиђени услови. Одлучујући по жалби тужиоца на првостепено решење, тужени орган је, налазећи да је ожалбено решење правилно, одбио жалбу као неосновану и одлучио као у диспозитиву оспореног решења од 03.11.2016. године, сагласно одредби члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10),

Одредбом члана 2. став 1. тачка 34. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, бр. 72/1011... 88/2015), прописано је да се право на враћање имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету применом следећих прописа: Закон о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта ("Службени лист ФНРЈ", број 52/58).

Одредбом члана 5. став 1. тачка 5. наведеног Закона, прописано је да право на враћање имовине и обештећење има домаће физичко лице које је бивши власник одузете имовине, а у случају његове смрти или проглашења умрлим - његови законски наследници, утврђени у складу са прописима којима се уређује наслеђивање у Републици Србији и са одредбама овог закона.

Одредбом члана 15. став 1. наведеног Закона, прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду, а ставом 2. наведеног члана закона прописано је да су предмет враћања подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Одредбом члана 17. наведеног Закона, прописано је да се објекат, у смислу овог закона, сматра увећаним уколико је дограђен или надзидан у складу са законом, чиме је увећана бруто површина. Извођење грађевинских радова унутар постојећег габарита и волумена не сматра се увећањем објекта у смислу овог закона (став 1). Ако је након подржављења увећан објекат, бившем власнику се враћа својина на делу непокретности у површини која му је одузета, а државина му се враћа на основу споразума или судске одлуке, односно власник увећаног дела и бивши власник могу споразумно регулисати своје међусобне односе на предметном објекту, а ако се такав споразум не постигне,

њихове међусобне односе уредиће надлежни суд (став 2).

Одредбом члана 18. став 1. тачка 8. наведеног Закона, прописано је да се не враћа право својине на непокретностима које на дан ступања на снагу овог закона имају следећу намену, односно статус: Дворски комплекс на Дедињу, чији се статус уређује посебним законом, као и друга непокретна културна добра од изузетног значаја у државној својини;

Одредбом члана 27. став 1. наведеног Закона, прописано је да се бившим власницима враћају се стамбене зграде, куће, станови, гараже и други пратећи објекти одузети применом прописа из члана 2. овог закона.

Одредбом члана 62. став 3. наведеног Закона, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења.

Одредбама члана 16. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС”, бр. 46/95... 6/15), прописано је да трећи наследни ред чине оставиоचेви дедови и бабе и њихово потомство. Оставиочеви деда и баба са очеве стране (очева лоза) наслеђују половину заоставштине, а другу половину наслеђују деда и баба с мајчине стране (мајчина лоза), а одредбама члана 17. истог закона прописано је да деда и баба исте лозе наслеђују на једнаке делове. Ако неки од ових предака не може или неће да наследи, његов део наслеђују његова деца, његови унuci и његови даљи потомци, по правилима која важе када оставиоца наслеђују његови потомци. У свему осталом што се тиче наследног права деде и бабе исте лозе и њиховог потомства важе правила по којима наслеђују оставиочеви родитељи и њихови потомци.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и цитираних законских одредби, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган, без повреде правила поступка, оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против делимичног решења првостепеног органа. Ово стога што је у спроведеном поступку утврђено да је Решењем Народног одбора Општине Нови Сад, Комисије за национализацију бр. .../59 од 03.07.1959. године, Решењем Народног одбора општине Нови Сад, Комисије за национализацију бр. .../59 од 13.11.1959. године и Решењем Народног одбора општине Нови Сад, Одељења за финансије, бр. .../59-R 614 од 01.04.1963. године, од бившег власника В.В. национализована зграда у ..., ул. ..., постојећа на кат. парц. број ... уписана у ЗКУЛ бр. ... КО ..., која се састоји од једног једнособног стана, два четворособна стана и две пословне просторије, те да је од национализације изузет један четворосабан стан, а на I спрату са улице ..., а у друштвеној својини је остала само зграда, један једнособан стан, један четворособан стан и две пословне просторије. Из налаза и мишљења судског вештака, Г.Г., допуне налаза и мишљења од 21.12.2015. године и од 02.02.2010. године, те изјава вештака датих на усменим расправама у спроведеном поступку утврђено је да је дошло до промене намене стамбених просторија у пословне просторије, те да се ниједна посебна јединица не налази у употреби као стан, односно да се станови сада користе као пословни простори, које ЈП “Пословни простор” Нови Сад издаје у закуп. Из садржине ЛН бр. ... КО ... утврђено је да на предметној кат. парцели постоји уписана једна стамбено-пословна зграда и три

помоћне зграде, док је од посебних делова уписан један четворособан стан на првом спрату стамбено-пословне зграде, у приватној својини који није предмет враћања. Како је у спроведеном поступку утврђено да су подносиоци захтева А.А. и Б.Б., законски наследници трећег наследног реда бившег власника, те да имају право на идеалне уделе предметне непокретности, који одговарају њиховим законским уделима, као и да је предметна имовина у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижно корисништво Града Новог Сада, који пословне просторије издаје у закуп, то је првостепени орган у спроведеном поступку правилно утврдио све одлучне чињенице које су предуслов за реституцију предметне имовине прописане законом.

Ценио је суд наводе тужбе којима се указује да у Листу непокретности број ... постоји забележба да се објекти на парцели ... К.О. ... налазе у саставу просторно културне целине и да се стога ради о објекту који има статус непокретног културног добра од изузетног значаја, односно да представља изузетак од враћања у натуралном облику, имајући у виду одредбе члана 18. став 1. тачка 8. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, али налази да су исти неосновани и не утичу на правилност оспорене одлуке. Ово стога што је у спроведеном поступку, из садржине Одлуке о утврђивању непокретних културних добара од изузетног значаја ("Службени гласник РС", број 16/90), из Списка непокретних културних добара од изузетног значаја, који је саставни део ове одлуке, утврђено да непокретност која је предмет враћања није проглашена за културно добро од изузетног значаја, те да нема места примени одредбе члана 18. став 1. тачка 8. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, будући да су тим актом обухваћене само две непокретности од изузетног значаја на територији Града Новог Сада и то Аламшка црква и Успењска црква.

Тужени орган је ценио све наводе тужиоца изнете у жалби и за своју одлуку дао је правилне и на закону зановане разлоге, које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује. Тужилац није навео ниједну нову околности, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачију одлуку у овој управној ставри.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом члана 40. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, ценећи његов успех у овој управној ствари, и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 и 55/2014).

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица Републике Србије за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је нашао да ово лице има право на трошкове, који се односе на састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, у складу са важећом адвокатском Тарифом („Службени гласник РС“, бр. 121/12), па је применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези одредбе члана 150., 153. и 162.

Закона о парничном поступку, који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, одлучио као у ставу 3. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.10.2017. године, III-1 У. 17609/16

Записничар
др Весна Билбија, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ